

[Henry Christensen.]

den, der er udvist over for redaktør Palle Brandt, et forhold, som også er med i vort forslag til folketingsbeslutning. Det ærede medlem fru Edel Saunte havde ved første behandling tilsluttet sig rigsadvokatens betragtninger med hensyn til, at det måtte tilkomme administrationens chef at give direktiver om arbejdets udførelse og stille afskedigelse i udsigt, såfremt disse direktiver ikke blev fulgt. Jeg har bemærket, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen i en artikel for nylig er gået endnu stærkere ind for denne betragtning. Det forekommer mig af betydning at få klaret, hvorledes stillingen egentlig er, og derfor vil jeg gerne ved denne lejlighed opfordre den højtærede Grønlandsminister til over for tinget at oplyse, hvorledes han bedømmer redaktørens stilling. Jeg tror, det høje ting vil lægge stor vægt på, om ministeren kunne give tilsagn om en helt anden stilling, en helt anden placering, en helt anden form for frihed for redaktøren end den, de to ærede socialdemokratiske medlemmer har givet udtryk for.

Hele denne sags behandling må jo nok kunne give anledning til overvejelser. Der var en tid, da den højtærede økonomiminister, især dengang han var menigt medlem af tinget, interesserede sig stærkt for folketingets værdighed og spørgsmålet om, at den egentlige magt blev placeret i det høje ting. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Hør!). Hør, råber den højtærede minister, og han kan i dag få lejlighed til at give et positivt udtryk for denne stilling. Det er bl. a. netop ud fra mange vejledende bemærkninger og betragtninger fra den højtærede minister ved tidligere lejligheder over for yngre medlemmer af tinget, at jeg synes der kan være grund til nu at vurdere, hvordan tinget skal se på det, der foreligger her, på det, der efter min bedømmelse drejer sig om en ministers vildledning af folketinget ved besvarelsen af et her i tinget rejst spørgsmål. Det ærede medlem fru Edel Saunte sagde i hvert fald, at hun personlig syntes, det måtte være således, at man altid var sikker på, at man fik fyldestgørende og nøjagtige svar, når ministre skulle svare på spørgsmål. Det har vi ikke fået i denne sag. Det kan være meget godt at holde smukke taler om disse ting,

men hvis man ikke vil drage konsekvensen af sine betragtninger, tror jeg ikke, det nytter så forfærdelig meget med de smukke taler. Hvis man ikke vil understrege ansvaret og dets betydning, tror jeg, vi løber en meget stærk risiko for, at folketinget ikke har i sin magt at hævde sin myndighed over for ministrene. Den metode, der er angivet til gennemførelse af dette synspunkt, ligger i forfatningen. Det er forfatningens vej, vi har angivet i denne sag.

Det er i virkeligheden en mærkelig fremgangsmåde, der er bragt i anvendelse. Man har sat nogle af de dommere, der skulle foretage den endelige vurdering, der skulle afsige den endelige dom, til at foretage undersøgelserne, til at skaffe beviserne, medens folketingets medlemmer, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt der skal rejses tiltale, sætter sig i dommernes sted og foretager vurderingen, oven i købet over for en forhenværende minister, der ikke mere kan være til stede i salen. Jeg kan nok forstå, at socialdemokratiet, der kan have interesse heri og måske kan have i høj grad kollegiale hensyn at tage, vil hævde dette synspunkt, men jeg kan ikke forstå, at medlemmer også af andre partier og specielt medlemmer af det radikale venstre, der ellers ofte stærkt netop har talt om placeringen af folketinget, kan forsvare at opretholde det standpunkt, de her har taget.

Jeg gad egentlig vide, hvad den højtærede økonomiminister tænker om den fremgangsmåde, man anvender, og om det radikale venstres medlemmer virkelig mener, at fremgangsmåden er rimelig i forhold til folkestyret, og om den er rimelig over for den tidligere Grønlandsminister. Det sidste spørgsmål beror altså på, hvilket indhold man vil lægge i det stillede dagsordensforslag. Vil man lægge det indhold, som man kan uddrage på grundlag af indiciumsbeviset, mener jeg i hvert fald, at man har lov til at sige, at Kjærboel ikke kan være tjent med den udgang sagen får. Jeg mener ikke, det er rigtigt over for den fhv. minister, at folketinget vedtager et dagsordensforslag med et sådant indhold, at det vil holde usikkerheden flydende lang tid fremover. Jeg tror, når det kommer til stykket, at man hverken har tjent folketingets, folkestyrets eller